

■ ΠΩΣ Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΑΤΟΡΘΩΣΕ ΝΑ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΕΙ ΤΗΝ ΕΣΩΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

Ο Σημίτης του 2000 και η διάταξη δυνάμεων στο ΠΑΣΟΚ

Γιατί είναι κρίσιμο το συνέδριο του 1999 και τι θα πράξουν οι «διαφωνούντες»

Αν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που των συνεδριάσεων της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ προηγείτο έντονο παρασκήνιο περί των αναμενόμενων «εκρήξεων» της εσωκομματικής αντιπολίτευσης κατά των πολιτικών επιλογών του Κώστα Σημίτη.

Παρά το γεγονός πως σπανίως επιβεβαιωνόταν το... εκρηκτικόν του πράγματος, υπήρχε τουλάχιστον «λοταρία» προβλέψεων που καθιστούσε δημοσιογραφικά ενδιαφέρον το εσωκομματικό τοπίο.

Στην παρούσα φάση τα όπλα της εσωκομματικής αντιπολίτευσης έχουν... σιγήσει, προφανώς για δύο απλούς λόγους: επειδή δεν υπάρχουν όπλα, αλλά και διότι δεν υπάρχει εσωκομματική αντιπολίτευση!

Η ηγετική τάξη του κυβερνώντος κόμματος έχει κατορθώσει το εκ πρώτης όψεως ακατόρθωτο. Το ΠΑΣΟΚ είναι σήμερα ένα κόμμα που αποτελεί ταυτοχρόνως κυβέρνηση και αντιπολίτευση του εαυτού του! Αυτή είναι άλλωστε και η πεμπουσία της πολιτικής ηγεμονίας του Κώστα Σημίτη.

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που περιέγραφε πρότινος σε συνεργάτες του ο γραμματέας της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ Κώστας Σκανδαλίδης. Περί τα τέλη Ιουλίου του τηλεφώνησε ο πρωθυπουργός και πρόεδρος του κόμματος:

«Κώστα, μην προγραμματίσεις τίποτε για τις 22 Αυγούστου μεταξύ 10 το πρωί και 2.30 το μεσημέρι. Σκέφτομαι να συγκαλέσω την Πολιτική Γραμματεία του κόμματος» του είπε.

Ακόμα και σήμερα τα κορυφαία στελέχη του ΠΑΣΟΚ αιφνιδιάζονται από την οργανωτικότητα και τη μεθοδικότητα του πρωθυπουργού, οι οποίες, βεβαίως, ουδόλως εξαντλούνται στον προγραμματισμό της επόμενης συνεδρίασης του Υπουργικού Συμβουλίου ή της Πολιτικής Γραμματείας. Όσοι γνωρίζουν καλά τον τρόπο που σκέπτεται ο «καλβινιστής» κ. Σημίτης δηλώνουν μετά πάσης βεβαιότητας πως ο πρωθυπουργός έχει προγραμματίσει σε μεγάλο βαθμό τις κινήσεις του και την τακτική του μέχρι το 2000!

Συνθησιμένοι και... εθισμένοι σε έναν άλλο τρόπο λειτουργίας της κυβέρνησης και του κόμματος, όπου κυριαρχούσε η πληθωρικότητα και οι εξαιρετικά χαλαροί ρυθμοί του Ανδρέα Παπανδρέου, τα κυβερνητικά και κομματικά στελέχη εξακολουθούν να αιφνιδιάζονται από την εργασιομανία και μεθοδικότητα του κ. Σημίτη.

Και όπως είναι φυσικό, όταν σε βάζουν να δουλεύεις πολύ, δεν διαθέτεις αρκετό χρόνο για να ασκήσεις... εσωκομματική αντιπολίτευση.

Επί της ουσίας όμως, το ηγετικό μπλοκ των «εκουγχρονιστών» έχει επιτύχει να ενσωματώσει τις αντιπολιτευτικές φωνές ορισμένων στελεχών σε μία οργανωτική διαδικασία που δεν επιτρέπει τη δημιουργία εσωκομματικών «φέουδων». Το παιχνίδι αυτό καθίσταται ακόμα ευκολότερο για τον κ. Σημίτη, αφού δεν υπάρ-

ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΚΟΤΡΩΤΣΟΣ

ο Κ. Σημίτης φέρεται πεπεισμένος πως το «νέο ΠΑΣΟΚ» δεν μπορεί να στηριχθεί σε παλιές, φθαρμένες δομές -με ό,τι αυτό σημαίνει για πρόσωπα που εκπροσώπησαν αυτές τις φθαρμένες δομές...

χουν πλέον... φεουδάρχες -ή, τουλάχιστον, δεν είναι διατεθειμένοι να μετρήσουν αυτή την ώρα τις δυνάμεις τους.

Το ερώτημα είναι αν αυτές οι διασπαρμένες και ακέφαλες εσωκομματικές δυνάμεις αντίδρασης θα αποφασίσουν ποτέ να αναμετρηθούν με τα... «εκουγχρονιστικά» στρατεύματα.

Η απάντηση που δίνεται από μέλη του ηγετικού μπλοκ παραπέμπει σε μία άλλη ερώτηση: Θα βρεθεί κάποιος που θα θέσει υποψηφιότητα για την ηγεσία του κόμματος ως αντίπαλος του Κώστα Σημίτη στο συνέδριο του Μαρτίου του 1999;

Είναι ίσως εξαιρετικά άκαιρο να δοθεί αξιόπιστη απάντηση σε αυτό το ερώτημα.

Εχει όμως μεγάλο ενδιαφέρον το γεγονός πως ουδείς μπορεί να σκεφθεί αυτή την ώρα κάποιον από τα ιστορικά ή τα νεότερα στελέχη το οποίο να έχει εντάξει στις πολιτικές προθέσεις του μία τέτοια «μετωπική» αντιπαράθεση.

Κι αν δεν το πράξουν τότε, είναι πολύ πιθανό να μην μπορέσουν να το πράξουν ποτέ.

Ο Ακης Τσοχατζόπουλος ίσως επιχειρήσει να δώσει το δικό του στίγμα σε αυτό το συνέδριο, επαναφέροντας τη γνωστή πρότασή του περί ασυμβίβαστου των ιδιοτήτων του προέδρου του κόμματος και του πρωθυπουργού. Εφόσον μέχρι τότε δεν έχει προωθηθεί επαρκώς η περίφημη οργανωτική ανασυγκρότηση του ΠΑΣΟΚ και τα αποτελέσματα των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών δεν είναι τα καλύτερα δυνατά, ίσως ο υπουργός Αμυνας βρει πρόσφορο έδαφος για να εδραιώσει το παραπάνω επιχείρημα.

Ο Κώστας Λαλιώτης (που τότε θα είναι μόνο... 48 χρόνων) και ο Ευάγγελος Βενιζέλος, φιλόδοξοι, αν και από διαφορετικές οπτικές γωνίες, και οι δύο, δεν θα έχουν σοβαρές ελπίδες σε ένα τέτοιο συνέδριο αν εξακολουθήσουν να πολιτεύονται στους σημερινούς χαμηλούς τόνους.

Προσώρας και οι δύο, παρά την πολύ καλή δημόσια εικόνα τους, εμφανίζονται περισσότε-

ρο ενσωματωμένοι στην ηγετική λογική απ' ό,τι άλλα στελέχη λιγότερο προβλεπόμενα, ακόμα κι αν ανήκουν στο «εκουγχρονιστικό» μπλοκ ή τις φίλιες δυνάμεις του.

Το συνέδριο του 1999 (το οποίο, αν σημειωθεί, απέχει μόνο 18 μήνες!) θα είναι η ακροτελεύτια πράξη του παλαιού ΠΑΣΟΚ και η γέννηση του νέου.

Ο Κώστας Σημίτης επενδύει πολλά σε αυτή τη μείζονα εσωκομματική δοκιμασία, προκειμένου να αναδιατάξει άρδην το χάρτη του κόμματος.

Θα έχουν προηγηθεί, βεβαίως, οι εκλογές στις νομαρχιακές οργανώσεις, θα έχουν δουλέψει οι θεματικές οργανώσεις, θα έχουν φανεί απτά τα δείγματα της οικονομικής πολιτικής με στόχο την ΟΝΕ, θα έχει εισπραχθεί πιθανώς και το πολιτικό κόστος των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών.

Μέσα σε αυτό το κλίμα θα δρομολογηθούν και οι μεγάλες ανατροπές που έχει κατά νου ο Κώστας Σημίτης. Ανατροπές που θα οδηγήσουν -εφόσον οι συσχετισμοί του συνεδρίου το επιτρέψουν- στο... άλλο ΠΑΣΟΚ και στην επιδιωκόμενη ανασύνθεση του πολιτικού σκηνικού.

Πολλοί φοβούνται πως το συνέδριο αυτό ενδεχομένως θα οδηγήσει σε πολιτικές «τετατογένεσεις» και συμβουλευτούν τον πρωθυπουργό να κρατήσει το «μεγάλο γωνιακό μαγαζί» που λέγεται ΠΑΣΟΚ και να μη διακινδυνέψει

την «επινοίκιαση» κάποιων τμημάτων του σε φερέλπιδες της κυβερνώσας παράταξης.

Επί της ουσίας ωστόσο οι κίνδυνοι για κάτι τέτοιο είναι μάλλον μικροί...

Μέχρι το συνέδριο πάντως τα πράγματα στο ΠΑΣΟΚ και στην κυβέρνηση θα κινηθούν μάλλον στους «καλβινιστικούς» ρυθμούς ρουτίνας που έχει επιβάλει ο κ. Σημίτης.

Το πιθανότερο είναι πως μέχρι το συνέδριο ο πρωθυπουργός δεν θα προβεί σε ριζικές αλλαγές. Ο σαρωτικός ανασχηματισμός, που μετά από αρκετές χρονικές μεταθέσεις περιμένουν πολλοί, είναι πολύ πιθανό να μη συμβεί. Το ίδιο και οι αλλαγές στο Εκτελεστικό Γραφείο.

Αν όμως βγει νικητής και τροπαιούχος από τη μεγάλη αίθουσα του Ολυμπιακού Σταδίου στο Μαρούσι, τότε κανένα κυβερνητικό σχήμα και κανένα Εκτελεστικό Γραφείο δεν θα είναι ίδιο. Διότι ο Κ. Σημίτης φέρεται πεπεισμένος πως το «νέο ΠΑΣΟΚ» δεν μπορεί να στηριχθεί σε παλιές, φθαρμένες δομές -με ό,τι αυτό σημαίνει για πρόσωπα που εκπροσώπησαν αυτές τις φθαρμένες δομές...

Όσο για τις εθνικές εκλογές, η ανάληψη των Ολυμπιακών Αγώνων και οι βραδείς ρυθμοί βελτίωσης της κατάστασης της οικονομίας δημιουργούν νέα δεδομένα, που ωθούν το χρόνο διεξαγωγής τους στο τέλος της τετραετίας...

